NIEUWSBRIEF

Glimlach van hoop

NUMMER 01 // JAAR 2023

ONZE EERSTE NIEUWSBRIEF

Het is ons een waar genoegen om (u en) jou hierbij onze eerste nieuwsbrief aan te bieden. Met onze nieuwsbrieven willen wij je informeren over het werk van Stichting Glimlach van hoop. Ook belangrijk nieuws vanuit de stichting zelf zullen wij hierin meenemen.

De nieuwsbrief bestaat naast onze eigen website www.glimlachvanhoop.nl waar we ook regelmatig updates plaatsen. De website zelf is verder vooral een plaats met algemene informatie over de stichting en haar werk.

Als een artikel niet volledig in de nieuwsbrief staat, wordt dat onderaan het artikel aangegeven. Als je op de link klikt, kom je op de internetpagina met het volledige artikel.

Veel leesplezier!

Daniël, Elias, Sam en Stephan

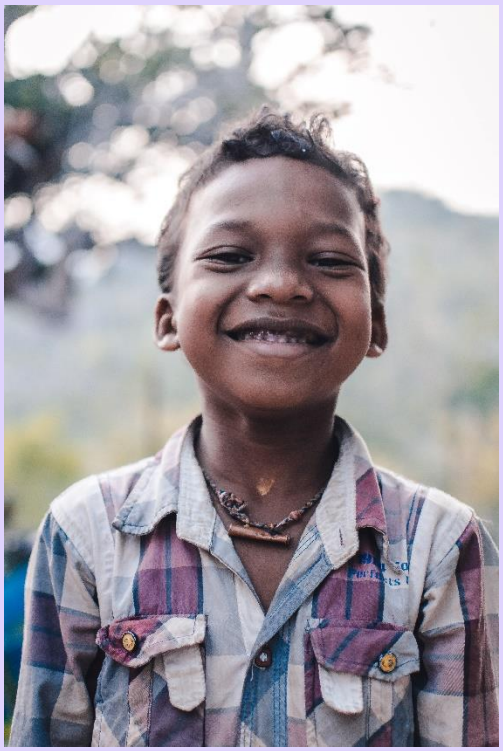

FAMILIE VAN BELZEN AANGEKOMEN IN BRAZILIE

De eerste pijlen van hoop zijn gericht op Niteroí. Een grote stad in Brazilië waar een groot deel van de bevolking niet profiteert van de aanwezige welvaart. Het gezin Van Belzen, bestaande uit vader Jozias, moeder Martha en de kinderen Faith en Honor, is naar deze stad vertrokken om daar mensen te gaan helpen. Stichting Glimlach van hoop ondersteunt hun missionaire activiteiten.

Het vertrek vond op 24 januari 2023 plaats. Na eerder al afscheid te hebben genomen van familieleden, vrienden, kennissen, collega's en gemeenteleden, werd er als laatste ook afscheid genomen van Jozias' zijn ouders. Opa en oma Van Belzen die altijd klaarstonden voor het gezin.

ANBI STATUS TOEGEKEND

Wij hebben bericht van de Belastingdienst ontvangen dat de stichting Glimlach van hoop met terugwerkende kracht vanaf 11 oktober 2022 is aangemerkt als algemeen nut beogende instelling (ANBI). De beslissing geldt voor onbepaalde tijd.

Wij zijn God dankbaar dat onze stichting deze status binnen heeft. De ANBI-status heeft namelijk een aantal voordelen. Zo is er een vrijstelling van erf- en/of schenkbelasting. Daarnaast kunnen donateurs hun giften aftrekken van de inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting. En tot slot fungeert deze status ook min of meer als keurmerk. Om aangemerkt te worden als ANBI dient de stichting namelijk aan bepaalde criteria te voldoen. Met andere woorden zegt het iets over de betrouwbaarheid van de stichting.

Als je al een donatie heb gedaan, willen wij je allereerst hiervoor bedanken. Door deze donatie help je direct mee in onze missie om hoop te brengen op de projecten die wij ondersteunen. Daarnaast mag je dankzij de ANBI status de gift bij de Belastingaangifte als aftrekpost opgeven.

Meer informatie over hoe je een donatie kan doen, vind je hier.

ONS EERSTE PROJECT

Zoals je elders in deze nieuwsbrief kan lezen, zijn in samenwerking met de familie Van Belzen, onze eerste pijlen van hoop gericht op Niteroí. Het gezin Van Belzen heeft als uitvalsbasis een plek aan de rand van een sloppenwijk. Deze plek heet heel toepasselijk ‘Casa do Oleiro’.

De naam Casa do Oleiro betekent ‘Huis van de Pottenbakker’ en vindt zijn oorsprong in de Bijbel. Zo staat er in Jeremia 18 onder meer dat Gods woord in het huis van de pottenbakker wordt gehoord en dat in het huis potten worden gemaakt, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Hoe mooi is het om dit te linken aan een plek waar kinderen het evangelie horen en zien in de hoop en het gebed dat dit tot zegen in hun levens mag zijn.

Casa do Oleiro heeft als functie hulp te bieden onder buurtbewoners, met name uit de nabijgelegen sloppenwijken. De hulp bestaat onder meer uit onderwijs, psychologische zorg en voedsel- en kledingvoorziening. Casa do Oleiro ontvangt geen overheidssubsidie, waardoor het volledig afhankelijk is van giften.

Tijdens de coronapandemie konden veel activiteiten vanuit Casa do Oleiro niet doorgaan. In Brazilië werden er namelijk vanwege de grote gevolgen van de pandemie strenge maatregelen ingesteld. Casa do Oleiro heeft tijdens deze periode gezocht naar alternatieve missionaire activiteiten. Deze hebben ze gevonden in het steunen van een Braziliaanse zendelinge in Afrika, een zendelingsechtpaar in Noordoost Brazilië en een kleine kerk middenin een naburige sloppenwijk. Dit kerkje organiseert twee keer per week activiteiten in de sloppenwijk zelf. Tijdens de strenge coronamaatregelen kon dit kerkje door haar ligging de bewoners van de sloppenwijk nog steeds bereiken met de nodige hulp.

Zowel Jozias als Martha hebben door de tijd die ze in Brazilië hebben doorgebracht zeer goede contacten bij Casa do Oleiro. Met name vanuit Casa do Oleiro is een schat aan kennis over de wijken Piratininga en Cafubá en haar bewoners aanwezig. Ze weten daar precies wat er in de wijken speelt en wat er nodig is.

Daarnaast staat er met Casa do Oleiro een organisatie die voet aan de grond heeft in deze wijken. Door hierbij aan te sluiten, bespaart het gezin Van Belzen een heleboel energie, tijd en ergernissen die bij het pionieren komen kijken en kan het gezin zich direct richten op het dienen. Hoewel pionieren kostbare ervaringen oplevert, geeft het gezin in deze fase van hun leven de voorkeur aan het gebruik maken van het aanwezige potentieel om te dienen.

Onderstaand enkele foto's uit het fotoalbum van Casa do Oleiro. Hoewel het wat oudere foto's zijn (van voor de coronapandemie), geven ze je een goed beeld van een aantal activiteiten die bij Casa do Oleiro plaatsvonden en binnenkort weer onder leiding van de familie Van Belzen van start gaan.

DE BETEKENIS VAN ONZE NAAM

De naam van de stichting herbergt twee zelfstandige naamwoorden die de kern van de missie verwoorden.

‘Hoop’ is wat wij willen brengen op plaatsen waar deze ver is te zoeken. Hoop op een betere toekomst. Door educatie, hulp en oprechte aandacht. Hoop ook op een hoger niveau: hoop op een betere toekomst die verscholen ligt in het goede nieuws over Jezus Christus.

De ‘glimlach’ is dé glimlach we daar aantreffen – soms door tranen heen; een glimlach op het gezicht van een kind, een tiener, een volwassene. Een glimlach van genieten, van blij zijn.. één die hoop heeft gevonden. Een glimlach die automatisch wordt beantwoord met een glimlach op onze gezichten.

Op onze website staan wij stil bij de visie, missie en het doel van de stichting. Ook gaan wij daar dieper in op ons beleid, waarbij ook ons beleidsplan voor 2022-2023 is in te zien. Klik hier om deze informatie op onze website te raadplegen.

WEBSITE FAMILIE VAN BELZEN

Stichting Glimlach van hoop ondersteunt het missionaire werk van de familie Van Belzen in Brazilië. Wij kunnen meedelen dat het gezin inmiddels haar eigen website online heeft.

Het voornaamste doel van de website is het informeren van belangstellenden over de ontwikkelingen van het gezin in Brazilië. Naast updates over het missionaire werk, zijn er ook persoonlijke updates. De updates zijn als berichten terug te vinden onder het kopje ‘ons dagboek’. Bezoekers van de website hebben de mogelijkheid om te reageren op berichten uit ‘ons dagboek’.

Naast de updates is er ook algemene informatie over relevante onderwerpen op de website terug te vinden. Zo is er aandacht voor de kerk waar het gezin aan verbonden is en de stad waar zij verblijft. Ook biedt de website mogelijkheden om in contact te komen met het gezin.

De website is www.familievanbelzen.nl.

BIJPRATEN MET JOZIAS & MARTHA

De enige echte vaste rubriek van de nieuwsbrief: bijpraten met Jozias & Martha. De titel dekt de lading. Voor elke nieuwsbrief praten Jozias en Martha ons bij over het reilen en zeilen van het gezin in Brazilië. De focus ligt hierbij op de missionaire werkzaamheden, maar er is ook aandacht voor ontwikkelingen in hun privé leven. De missie stopt namelijk niet om vijf uur, maar omvat het hele leven. Daarnaast is het gewoon leuk om de ontwikkelingen van dit gezin in het verre Brazilië te volgen.

Jullie zitten nu een maand in Brazilië. Hoe hebben jullie deze tijd rondom de verhuizing beleeft?

Onze laatste week in Nederland zat behoorlijk vol. Zo was het onze wens om oudere ooms en tantes van Jozias verderop in het land te bezoeken en hadden we een uitzwaaifeestje voor familie, vrienden en bekenden. Maar het meeste tijd ging zitten in het leeghalen van onze woning, het opslaan van de inboedel en het selecteren van welke spullen we in de koffers mee zouden nemen naar Brazilië.

Aangekomen in Brazilië hoefden we onszelf ook niet te vervelen. We hadden administratieve zaken te regelen en familie te bezoeken, maar ook hier ging het meeste tijd zitten in de woning. We zitten voorlopig in het familiehuis van de familie Noro (klik hier voor de woning op Google Maps). Tot voor kort woonde de zus en broer van Martha hier. Inmiddels zijn wij erbij komen wonen en is Martha's broer verhuisd. We hebben de tijd genomen om het huis, met name onze slaapkamers, wat aan te passen en schoon te maken. Daarnaast zijn we ons ook volop aan het oriënteren op een eigen woning, om dichterbij het project te wonen waar we werken, en een eigen auto, om onze huurauto te vervangen.

Eigenlijk hebben wij vrij snel onze draai gevonden. Ook Faith en Honor waren het zo gewend. We denken dat ze nog te jong zijn om het echt te beseffen, al missen ze met name opa en oma Van Belzen wel. Wat voor ons als gezin nu belangrijk is, is om een juist ritme te krijgen, structuur. Dit gaat grotendeels automatisch. Inmiddels is Jozias weer (voor 16 uur per week) aan het werk voor DON Risicobeheer en gaan we steeds vaker naar Casa do Oleiro nu de vakantieperiode in Brazilië op zijn eind loopt.

Wat dat laatste betreft, vertel eens iets meer over jullie planning ten aanzien van Casa do Oleiro, het project waar jullie werken.

Graag, maar eerst nemen we jullie mee terug in de tijd. Zo een twee jaar geleden wisten we alleen dat God ons hier op het project wilde hebben. We dachten zelf wel na over wat we daar dan zouden kunnen doen. Om ons hierbij te helpen hebben we onderzocht hoe we als gezin invulling konden geven aan de Bijbelse missie in deze specifieke omgeving. Hieruit kwamen een heleboel ideeën, waar we uiteindelijk er twee vanuit kozen om mee te starten. Martha zou samen met de huidige juffen les geven aan de kinderen van de basisschool, iets wat Martha eerder op het project had gedaan. Jozias zou zich vooral bezig houden met het uitreiken naar de oudere jeugd en activiteiten voor en met hen organiseren om hen structureel te helpen. Toen we het bestuur van Casa do Oleiro op de hoogte brachten van onze plannen, hoorden we dat dit wel eens de bevestiging op hun gebeden kon zijn. Vanwege de coronapandemie lag het project grotendeels stil en was er tijd om te bezinnen over de toekomst.

Voor zeker de laatste vijf jaar was de dagelijkse leiding van het project in handen van drie vrouwen, Dani, Rosemari en Angelica. Samen met een aantal vrijwilligers gaven ze vijf ochtenden onderwijs aan de basisschoolkinderen. Daarnaast organiseerden ze allerlei andere activiteiten voor met name de kinderen. Ook zorgden ze voor een goede administratie en secretariaat op het project. Dat laatste is met name van belang voor de mensen die gebruik willen maken van de psychologische hulp die op het project wordt aangeboden. Inmiddels zijn twee van de drie vrouwen niet meer werkzaam op het project. Angelica runt nu samen met haar man Armando zo goed als ze kunnen het project. Toen wij dit hoorden zagen we het plaatje voor ons: wij zouden samen met Angelica en Armando invulling geven aan de dagelijkse leiding van het project. Maar dit was buitenom God gedacht. God heeft namelijk andere plannen.

Over enkele maanden zullen Armando, Angelica en hun dochter Noemi namelijk zelf gaan emigreren. Naar Italië, het land waar Armando vandaan komt. 'Ow ow, hoe gaan wij het project nou zonder hen runnen?' was onze eerste gedachte en onze tweede gedachte er direct achteraan was 'we zijn daar nog harder nodig dan wij dachten'.

We vertellen dit om aan te geven dat we van 'een heleboel eigen ideeën' ons nu eerst moeten focussen op de basishulp die Casa do Oleiro biedt. Dit zullen we vanaf mei met behulp van een aantal vrijwilligers doen die elke enkele uren of dagdelen in de week komen helpen. Tot mei hebben we de hulp van de ervaren Armando en Angelica nog. We hopen in die tijd ook alle facetten van het runnen van het project onder de knie te krijgen. En ook niet onbelangrijk de omgeving en met name de kinderen en hun gezinnen te leren kennen.

Hoewel de basishulp en de dagelijkse leiding de prioriteit hebben, geeft het bestuur van Casa do Oleiro ons nog steeds de mogelijkheid om eigen ideeën op te pakken. Het blijft dus mogelijk voor Jozias om iets met de oudere jeugd te doen. Stap voor stap zullen we dit ontdekken.

Terug naar jullie vraag 😉 De planning voor de komende weken is dat we maandag 27 februari het introductiekamp voor de kinderen gaan voorbereiden. Eigenlijk zijn met name Martha en Angelica hier de laatste dagen al mee bezig. Het introductiekamp is om kinderen die al bekend zijn met Casa do Oleiro en nieuwe kinderen enthousiast te maken voor het nieuwe schooljaar. Het kamp is op de eigen locatie en duurt drie dagen. s' Ochtends komen de kinderen die s' middags naar hun eigen school gaan en s' middags de kinderen die s' ochtends les op school krijgen. Na het kamp kunnen (de (groot)ouders van) de kinderen zich definitief opgeven voor het volgen van les op Casa do Oleiro. Aan de hand daarvan gaan we een schema maken. Welke ochtenden en middagen gaan we les geven en wie gaat dat doen? Al vrij snel daarna, dus begin maart, gaan de lessen dan van start.

Dat deze lessen broodnodig zijn, bleek wel tijdens enkele gesprekken die Martha voerde met (groot)ouders van de kinderen. De kwaliteit van het publieke onderwijs was al vrij laag, maar door de coronapandemie en de zware maatregelen, hebben de kinderen een nog grotere leerachterstand opgelopen. Kinderen van zes, zeven, acht jaar die hun eigen naam nog niet kunnen schrijven. We schrokken hier behoorlijk van.

Tot slot, waar hebben jullie en met name Jozias het meest aan moeten wennen?

In het huis de huisdieren hahaha! Een voormalige straathond (Gouri) en twee katten die nog van Martha haar zus Esther geweest zijn. Genoeg reden (lees: haren) om elke dag te stofzuigen volgens Jozias. Laten we ook de muggen en de kakkerlakken niet vergeten. Wat zijn die laatste snel zeg! En ze kunnen nog vliegen ook! De muggen zijn trouwens ook een stuk lastiger te pakken dan in Nederland lijkt het. Genoeg muggenbulten, maar de daders laten zich nauwelijks zien. Buiten het huis? De enorme ongelijkheid tussen rijk en arm. Hier komen we later graag nog eens op terug. De temperatuur? Nah.. het is warm, soms te warm, maar dat hebben we beide liever dan de kou hahaha!

Heb je een leuke of interessante vraag voor deze rubriek? Laat het ons weten via de e-mail!

Website: www.glimlachvanhoop.nl

Correspondentieadres: Kotter 17, 4341MX Arnemuiden

E-mailadres: contact@glimlachvanhoop.nl

KVK-nummer: 87873060

Bankrekeningnummer: NL71 ABNA 0116085681

Glimlach van hoop

Algemeen Nut Beogende Instelling ANBI